

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/26/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711218209
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6711218209.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, proti odporcovi Q. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. M. Z. XXXX/XX, XXX XX J., zastúpená opatrovníkom Mesto J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 137,24 Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen, č. k. 17C/58/2012-92 zo dňa 15. 11. 2012, takto

rozhodol:

Výrok uznesenia okresného súdu o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia na účet jeho právneho zástupcu m e n í tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 16,15 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vedený v E. K., a. s., pobočka L., č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXX v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľovi, odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením zastavil konanie o zaplatenie 137,24 Eur s príslušenstvom po späťvzatí návrhu. Navrhovateľovi, ktorý zaviniel zastavenie konania, uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 48,46 Eur, navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 9,87 Eur.

Proti uzneseniu okresného súdu v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal navrhovateľ odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na cieľ združenia na ochranu spotrebiteľa s tým, že už zo svojej podstaty musí byť toto združenie schopné poskytnúť právnú pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa názoru navrhovateľa nepostupoval súd prvého stupňa správne, keď združeniu zastúpenému advokátom priznal náhradu trov konania, keďže tu existovali dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 O. s. p. spočívajúce v tom, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu za účelom ochrany práv z jeho vlastnej iniciatívy, napriek tomu, že tomuto bol súdom ustanovený opatrovník podľa § 29 ods. 2 O. s. p. Nebolo potrebné, aby vedľajší účastník tiež ochraňoval záujmy odporcu. Preto nemožno o trovách vedľajšieho účastníka hovoriť ako o trovách účelne vynaložených. Konaním vedľajšieho účastníka dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania, pritom združenie často nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Poukázal na rozhodnutia odvolacích súdov v obdobných veciach (napr. Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012 a ďalšie rozhodnutia). Zastúpenie vedľajšieho účastníka považuje za nadbytočné, účelové a nehospodárne a navrhuje výrok o

trovách konania v zmysle § 220 O. s. p. zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške spolu s DPH 19,12 Eur.

K odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu, tento zotrval na požiadavke oprávnenosti priznania náhrady trov prvostupňového konania, v opačnom prípade by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov. Poukázal na ústavné právo zaručujúce mu právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, na čo vo svojich nálezočoch poukázal aj Ústavný súd SR. Argumentácia navrhovateľa, podľa ktorej združenie musí byť samo z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc, je zjavne účelová, nelogická až absurdná. Poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov, ktoré jeho názory podporujú. Navrhol potvrdiť napadnuté uznesenie a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania spolu vo výške 16,11 Eur.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v medziach daných odvolaním podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. Uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o náhrade trov prvostupňového konania v prospech vedľajšieho účastníka podľa § 220 O. s. p. zmenil.

Konanie v predmetnej veci začalo dňa 16. 12. 2011. Prvostupňový súd vo veci vydal dňa 24. 02. 2012 platobný rozkaz, ktorý bol zrušený z dôvodu, že tento nebolo možné doručiť odporkyni do vlastných rúk. Uznesením zo dňa 30. 08. 2012 bolo Mesto J. ustanovené za opatrovníka odporkyni. Dňa 14. 09. 2012 vedľajší účastník - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS oznámil vstup do konania na podporu odporkyne a požiadal o doručenie návrhu na začatie konania. Dňa 17. 10. 2012 zaslal vedľajší účastník vyjadrenie k žalobnému návrhu, v ktorom vzniesol námietku premlčania. Zároveň uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 48,46 Eur (za dva úkony právnej služby spolu s paušálom). Prvostupňový súd vytýčil na deň 22. 11. 2012 pojednávanie, navrhovateľ ešte pred prevzatím zásielky s predvolaním doručil súdu späťvzatie návrhu na začatie konania, súčasne sa vyjadril k trovám konania vedľajšieho účastníka.

Vzhľadom na obsah a rozsah odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.) predmetom preskúmania odvolacím súdom bola tá časť rozhodnutia, ktorou bolo rozhodnuté o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol zastúpený advokátom JUDr. Andrejom Cifrom.

Pokiaľ navrhovateľ namietal dôvodnosť zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom v konaní, odvolací súd konštatuje, že ide o právo vedľajšieho účastníka zaručené Ústavou Slovenskej republiky (čl. 47 ods. 2), pričom ust. § 93 ods. 2, 3 O. s. p. zaviedlo možnosť, aby sa Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ako právnická osoba zúčastnilo konania ako vedľajší účastník aj z vlastného podnetu. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého vystupuje. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Pri posudzovaní uplatnenej náhrady trov konania má súd povinnosť vždy skúmať účelnosť vynaložených trov uplatnených úspešným účastníkom konania. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc, ktoré nároky síce úzko súvisia, nie sú však nerozlučne spojené. V uvedenej veci šlo o vec typovo veľmi jednoduchú po skutkovej aj právnej stránke a z rozhodovacej činnosti je odvolaciemu súdu známe, že vedľajší účastník vystupuje v početných obdobných súdnych sporoch a ním uplatnená obrana je rutinnou činnosťou, v prípade tohto vedľajšieho účastníka ide o opakované a právne nenáročné podania. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnutý výrok podľa § 220 O. s. p. zmenil a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právnych služieb za dva úkony len v rozsahu 1/3 uplatňovaných trov právneho zastúpenia aplikujúc ust. § 150 ods. 1 O. s. p., teda trovy vo výške 16,15 Eur.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 2 O. s. p. Odvolateľ aj dotknutý vedľajší účastník boli v odvolacom konaní úspešní len čiastočne, odporkyňa žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnila ani zo spisu jej nevyplynuli.

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.